

modelkommuner og tage en diskussion med kommunerne om, hvordan man bruger ny teknik, og hvordan man bliver bedre til at udnytte ressourcerne. Det er også det, vi forsøger, men ud over det er det svært at sige, hvordan man skulle lovgive.

Et andet, hvad man kunne kalde en slags forslag, er en pladsgaranti. Fru Kirsten Jacobsen taler, som om vi har vedtaget en pladsgaranti for børn. Det har vi aldrig vedtaget; vi har talt om, at det ville være et ønskeligt mål for kommunerne. Det er sikkert et udtryk, man skal omgås med varsomhed, fordi det nemt vil blive misforstået i den forstand, at Folketinget eller regeringen giver garanti for en pladsgaranti. Men det kan man altså ikke. Man kan ikke gå ud og give en garanti på andres vegne.

Men så kan man sige, at man kan henstille til kommunerne, og hvis vi ser bort fra begrebet garanti, så oplever jeg også, at det er det, vi gør: Vi henstiller og giver nogle bedre økonomiske muligheder for kommunerne til at lave moderne plejehjem og plejeboliger. Men hvis man skulle lovgive om, at man skulle have en pladsgaranti, så tror jeg man hurtigt, ville komme i bekneb for, hvordan man skulle lave afgrænsningen og hvordan man skulle pålægge det, og jeg tror, at faren ville være, at man – ud over at undergrave det lokale selvstyre – ville lave nogle alt for stive regler, der ville betyde et utroligt resource-spild.

Men det er rigtigt, at vi her som på andre områder står over for nogle konsekvenser af det lokale selvstyre, der betyder en række forskelle mellem kommunerne. Nogle af de forskelle dækker over ønskede forskelle, som hænger sammen med, at kommunerne er forskellige; de er forskellige i størrelse, i holdning og i befolkningssammensætning. Derfor skal der også forskellige instrumenter til at løse problemer f.eks. med ældrepolitikken, og derfor er der forskelle, som er nyttige og ønskværdige. Andre forskelle handler om forskellige politiske holdninger, hvor man med åbne øjne har forskellige måder at løse problemerne på rundt omkring.

Men det er også rigtigt, at der er forskelle i serviceniveauet, som ikke svarer til hensigterne i den lovgivning, vi har vedtaget. Det er et reelt problem, men et problem, som det også for mig at se er svært at lovgive sig ud af.

Jeg tror, at nogle af de initiativer, vi er i gang med, der handler om serviceudmøntning, som Indenrigsministeriet taler om – vi taler om serviceerklæringer i Socialministeriet – er nogle

veje til at sikre, at det er synligt for borgerne, hvad det er for et serviceniveau, man har i de enkelte kommuner, og på den måde kan man også sammenligne det med andre kommuner og se: Hvad er det, vi får for pengene hos os sammenlignet med andre kommuner? På den måde har man et langt bedre grundlag for at tage en debat med sine lokale politikere om, hvorvidt de forvalter de lokale skattekroner godt nok.

Endelig tror jeg også, at de ældreråd, som jeg håber vi får oprettet, kan betyde et meget vigtigt skridt i retning af at få en lokaldebate om: Hvad er den rigtige ældrepolitik? Hvor mange plejehjemspadser mangler vi egentlig her i vores kommune? Hvad er det egentlig for en hjemmehjælp, vi har her i vores kommune? Jeg tror, at det at sørge for, at der kommer ældreråd, der fungerer i de enkelte kommuner, vil være et meget vigtigt skridt til at få løst nogle af de problemer, vi taler om her, men vel at mærke til også at få løst dem lokalt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis socialministeren ikke har hørt forslaget, kan jeg ikke forstå det, men så skal jeg gerne starte forfra.

Det er jo blevet sagt utallige gange fra denne talerstol: Det handler om at få kommunerne til at leve op til den pligt, som Folketinget har pålagt dem gennem bistandsloven.

Det må være sådan, at hvis der er en pligt hos kommunerne til at gøre noget, så må det modsvares af et retskrav hos dem, man har pligten over for. Og hvis ikke det tilgodeses, må det være regeringens opgave at sikre, at kommunen gør det.

Det betyder selvfølgelig, at de enkelte ældres eller handicappedes behov skal vurderes og skrives ned, og så er det altså det tilbud, man har fået; det skal man kunne klage over ved en uvildig ankeinstans, og så skal det være sådan, at der selvfølgelig skal være sanktioner, hvis kommunerne ikke opfylder det.

Det er her, vi gerne ville have hørt nogle meldinger fra regeringen, men regeringen havde ingen forslag.

Det kan ikke nytte noget, at man fra regeringens side siger: Vi vil tage en debat med kommunerne. Socialministeren har både i den tid, hvor hun har været socialminister, og i alle år før oplevet, at kommuner hvert eneste år har fjernet hjemmehjælp til rengøring om sommeren. Det er simpelt hen kommet bag på kommu-